Najdziwniejsze słowa w języku polskim - trudno jednoznacznie stwierdzić, jakie to mogą być słowa, ponieważ mamy w języku polskim bardzo dużo słów: dziwnych, trudnych, długich, krótkich, z pisownią mniej lub bardziej skomplikowaną. Z tak dużej różnorodności trudno wybrać tylko trzy słowa najdziwniejsze.

Ja zdecydowałam się na słowa: dziękuję, przepraszam i proszę. Te trzy słowa, które w dzisiejszych czasach, czasach rozwijającej się technologii, mediów społecznościowych, skrótów myślowych i zaburzonych kontaktów międzyludzkich, mogą być uważane za co najmniej dziwne, a na pewno coraz rzadziej używane. Nie zawsze, ten, kto ich używa, do końca zdaję sobie sprawę z ich znaczenia. Dzisiejszy świat, świat pędzący, świat konsumpcjonizmu i przekonania, że wszystko nam się należy, wszystko możemy, wyeliminował w dużej części te słowa. A przecież każdy gdzieś od kogoś słyszał, najczęściej od rodziców "A magiczne słowo?", "A co się mówi?", ta swoista podpowiedź od małego egzekwowana była i naprowadzała na to, co należy powiedzieć. Jednak z czasem magiczne słowa zaczynają znikać z naszego słownika, co świadczy też o naszym wychowaniu i kulturze osobistej. Jeszcze może częściej używamy proszę i przepraszam, lecz bardzo często zapominamy o zwykłym, szczerym i ważnym słowie dziękuję.

Słowo „przepraszam" najczęściej wypowiadamy w chwili, gdy zrobimy coś złego lub niewłaściwego. To ono świadczy, że potrafimy się przyznać do popełnionych błędów. Jest oznaką naszej dojrzałości i odwagi. Przy jego wypowiadaniu też musimy czuć żal i wiedzieć, za co kogo przepraszamy i jest to też nauka na przyszłość, że nie należy takich rzeczy robić.

Słowo „proszę", używane najczęściej z tych trzech, w różnych okolicznościach naszego życia. Świadczy o dobrych manierach i znajomości zasad savoir-vivre. Dzięki temu słowu jesteśmy dobrze postrzegani, wzbudzamy zaufanie i życzliwość. Słowa proszę używamy przy ustąpieniu miejsca, przy przepuszczaniu kogoś w drzwiach, ale również przy podaniu soli podczas posiłku. Tego wyrazu

możemy używać w różnych okolicznościach naszego życia. Należy jednak umieć prosić, aby tę pomoc otrzymać.

Słowo "dziękuję" to myślę najważniejsze słowo. Przez nie okazujemy naszą wdzięczność za coś, za kogoś, za wszystko, co nas otacza. Dzięki niemu mamy poprawne relacje z otoczeniem, jesteśmy życzliwi, zadowoleni, patrzymy na świat bardziej przyjaźnie. Musimy jednak znać jego znaczenie i wiedzieć, za co jesteśmy wdzięczni. Mówiąc dziękuję, musimy czuć wdzięczność. Jednak nie należy tego słowa traktować w kategoriach „handlowych", wymiennie, coś za coś. Dziękując nie możemy mieć poczucia, że jesteśmy coś winni, że mamy tzw. dług wdzięczności. Podziękowanie należy przyjąć jako oznakę dobra, czegoś, co podnosi nas na duchu, a nie że muszę od kogoś dostać coś w zamian. Nie możemy myśleć o zyskach i stratach.

Te trzy słowa: dziękuję, przepraszam i proszę to świat wartości, wartości każdego człowieka. To oznaka dobrego wychowania i życzliwości wobec otaczającego nas świata. To także coś co pozwala nam być lepszym człowiekiem i jest częścią naszej osobowości. To nie są tylko puste frazesy, lecz mają głęboki sens i znaczenie. Pozwalają rozwiązać wiele spraw i przełamać różne bariery. Warto więc używać tych słów bez względu na czas, miejsce i sytuację, nie patrząc na to, czy ktoś na to zasłużył czy nie. Jednak nie chodzi też o to, by używać tych słów bez przerwy, bez głębszego zastanowienia, bo stracą swą moc, której źródłem jest szczera intencja.

Teraz, przepraszam, jeśli zanudziłam tym tekstem, proszę nie oceniać mojej pracy zbyt surowo i dziękuję za poświęcony czas naprzeczytanie moich przemyśleń. Podsumowując, oczywiste słowa są czasem najtrudniejsze i wydają się dziwne.